

ELEGANCYJA (2) sb f

Zawsze -ti-.

Oba e oraz pierwsze a jasne, drugie a pochylone.

sg N elegancyjã (1). ◇ G elegancyjéj (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Wytworność, piękność, wykwintność [*elegantia* – piękność *Mącz 101b*, *Calep*; – okrasa *Mącz 101b*; – cudność *Calep*; ochędostwo, ochędożność – *elegantia*, *elegantia exculca Cn*; gładkość mowy, piękność – *elegantia Cn*] (2) : piórem pisząc [*literę ł*], łączno ofęczki v wierzchu, bądź ná tę, bądź ná owę ftroneę
wczynić nie mogą, co więc radzi czynimy dla elegántiiéy *JanNKar F, F*.

Synonimy: cudność, ochędostwo, ochędożność, okrasa, ozdobność, piękność, śliczność, wdzięczność.

TG